

es saiaig

D'ALGAIDA

nº 16 Abril de 1982.

preu: 50 pts.

MARE SANTA, A VOSTRA PLANTA
TENIU EL POBLE QUE US CANTA,
AQUEIX QUE TANT ESTIMAU.

SOU DIVINA I ALGAIDINA,
SOU DE TOTES LA MÉS FINA,
MARE DE DÉU DE LA PAU.

Llorenç Antich

Editorial

L'any passat els pagesos adquiriren a través de la Cambra Agrària i subvencionat pel Consell, un producte que es deia ILOXAN per esquitxar els sembrats i matar la cugula i herbes dolentes. Els resultats, segons sembla, foren bastant satisfactoris i bona prova d'això és que enguany s'ha repetit l'experiència. O'lo hi va enviar un producte distint, I.P. 50, amb la garantia d'uns efectes semblants; se n'adquiriren uns tres-cents litres, suficients per esquitxar unes 140 quarterades entre blat i ordi. Però els resultats foren ben diferents als de l'any passat, perquè el producte en qüestió, a més d'eliminar cugula i males herbes, ha mort el blat i l'ordi. Tècnics de la casa subministradora i del Consell han comprovat els efectes de l'esquitxada i han pogut veure els sementers amb el blat groc i mort.

Fins aquí els fets. I, com es pot suposar, se senten comentaris per a tots els gusts. Molts de pagesos, escalivats de promeses que altres vegades es quedaren en promeses, donen la feina, la suor i l'anyada per perduda. Altres es mostren convinguts de que l'"equivocació" que hi ha hagut no l'hauran de pagar ells.

No és la nostra intenció assenyalar culpables ni denunciar ningú. Simplement constatarem un fet, un fet lamentable, una "equivocació" que no s'hauria de repetir, però que no té la transcendència tràgica d'altres "equivocacions" que hem viscut no fa molt. De fet, els perjudicis que ha causat són fàcils de resoldre i compensar perquè no es tracta més que de cercar una indemnització econòmica justa. Lo que no seria just de cap manera és que els pagesos s'haguessin de carregar el mort i sortir-ne perjudicats. Les ensopegades que enguany se n'ha duit la pagesia -pensam amb la sequedat que patim- ja són prou fortes per afegir-hi aquesta sense tenir-hi cap culpa.

Es fa necessari trobar una solució efectiva i prompte a aquest problema. Suposam que ja s'ha fet un cens de les persones afectades i de la quantia en què ho han estat afectades. Ara es tracta de que els interessats no comencin a passar-se la pilota de l'un a l'altre i s'allargui una solució que sembla senzilla i clara. Ara bé, el desenllaç d'aquesta "equivocació" ha d'esser prompte, eficaç i no perjudicial pels pagesos.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MORIREN:

mes de M A R Ç:

dia 7: *Antoni Pou Ginard*,
als 70 anys.

dia 12: *Antònia Puigserver*
Gamundí, de 86 anys.

dia 15: *Josep Roig Grimalt*
als 87 anys.

dia 21: *Francisca Munar*
Capellà, de 79 anys.

dia 21: *Antònia Cerdà Cer-*
dà.

dia 26: *Miquel Bibiloni*
Pou, als 87 anys.

AL CEL ENS TROBEM

TOTS PLEGATS.

PLUVIÒMETRE

Segons les dades que mos ha proporcionat en Gabriel Martorell, les pluges que hem tengut en lo que va d'any

Segons les dades que mos ha proporcionat en Gabriel Martorell, les pluges que hem tengut en lo que va d'any són aquestes:

Gener: 46,8 litres per m².

Febrer: 58 " " "

Març: 174,5 " " "

(fins dia 27)

ES SAIG

Bolletí de l'Obra Cultural
d'ALGAIDA.

mensual D.L. P.M.495-1980.

dirigeixen: Delfi Mulet

Francesc Antich

administra: Llorenç Oliver

fotografia: J. Balaguer

dibuixen: Jaume Falconer

Joan Valent

Domicili: Rei, 1. ALGAIDA

ES SAIG només es responsa-
bilitza del EDITORIAL.

Imprimeix Apòstol y Civilizador, PETRA

SUSTITUCIÓ DEL REGIDOR ANDREU GELABERT

El passat dia 23 de febrer el regidor del grup d'Independents d'Algaida, Andreu Gelabert, va enviar una carta al Batle presentant la seva renúncia al càrrec i explicant les raons que l'obligaven a fer-ho. (La carta la va reproduir ES SAIG del mes passat).

El dia 26 es va celebrar Ple extraordinari per donar compte de la dimissió. Per part de tots els assistents es va acordar que constàs en acta el sentiment per aquesta renúncia, sobretot per esser deguda a motius de salut; i amb el desig que n'Andreu superi aviat i amb èxit la situació en què es troba.

Seguidament es va sollicitar de la Junta Electoral la substitució de n'Andreu pel candidat que el seguia a la llista, en Macià Oliver Juan. La Junta Electoral va enviar la credencial de Regidor d'en Macià dia 13 de març i el nou membre de la Corporació va prendre possessió al Ple celebrat el dia 25. El nou Regidor ocuparà els mateixos càrrecs que el seu antecessor, és a dir, queda adscrit a les comissions d'Urbanisme i Governació.

CONTRACTACIÓ DE L'ARQUITECTE MUNICIPAL**I ASSESSOR JURÍDIC**

Al Ple extraordinari celebrat el passat dia 25 es va acordar la contractació de l'arquitecte Antoni Barceló Suau com a tècnic municipal per informar els permisos d'obres que se sollicitin i per assessorar la corporació. El contracte és de vuit hores mensuals i les condicions econòmiques seran les que marquin les tarifes oficials del Col·legi d'Arquitectes. El contracte és per un any.

També es va contractar en Francesc Antich amb la feina de tramitar els expedients urbanístics que actualment estan en marxa (expedients d'obres il·legals, expedients de demolició, donar d'alta a Hisenda, etc.) El contracte és per sis mesos, tres dies a la setmana, i l'assignació econòmica de 30.000 pts. mensuals.

PROJECTE DELS SERVICIS AL TEATRE

Al mateix Ple es va aprovar el projecte de l'arquitecte Sebastià Company per construir uns servicis al Teatre. El pressupost de l'obra és de 685.411 pts. i està desglosat en tres fases.

FESTES DE SANT JAUME

L'Ajuntament ha enviat a totes les entitats culturals, esportives, recreatives, etc. la convocatòria per presentar-se a l'organització de les Festes de Sant Jaume. L'aportació de l'Ajuntament és de 143.000 pts. que hauran de servir per finançar actes gratuïts.

Sagrament del Perdó.

Darrerres setmanes de Corema. Temps del sagrament de la Reconciliació o del Perdó. Nom més expressiu que l'oficial de la Penitència. Al que la gent sol anomenar "Confessió"; nom gens apropiat, ja que la importància del sagrament és el perdó de Déu a l'home penedit.

Que la pràctica d'aquest sagrament està en crisi ho diu tothom, i els fets ho confirmen. Ara bé, ¿per què?, ¿on estan les causes? Per aquí ja no hi gratam tant. Hi ha com una por, POR que a uns els fa dir que "ja no s'usa" i a uns altres cridar que la culpa és d'aquells o d'aquells altres. Mentre cridem, el rebumbori no ens deixarà pensar.

Amb aquestes retxes no pretenc més que ajudar a aquietar la cridadissa i convidar a reflexionar. Començar a trobar les causes.

Només amb aquesta intenció m'atreviré a apuntar-ne tres de causes:

A.- UNA PRACTICA MOLT DEFICIENT DEL SAGRAMENT.

Deficient per *formulista*, amb un esquema infantil mantengut tota la vida.

Deficient per *parcial*; mala "confessió" per deixar sense dir un "pecat"; i passant per alt, en la pràctica, lo fonamental: el penediment.

Deficient per *incompleta*; com a capellà, una de les experiències més punyents és la d'hores de confessor amb acusacions repetides contra el sisè manament, i acusacions de no haver complit pràctiques religioses; i molt poques vegades contra la justícia, el respecte a les persones, el deure professional, la llibertat, l'haver-s'en rentat les mans,.....

Deficient per *rutinària*; a confessar-se perque "tocava", cada any, o cada mes, o cada setmana, segons lo "piadós" que un fos.

Deficient per *incompetència* del confessor. Sense culpa seva si havia tornat sord. Amb culpa de no sé qui si l'havien fet capellà de "carrera curta". Amb culpa de tots si les coes més llargues es feien als confessoris d'aquests.

Encara n'hi ha més de deficiències. Que hauríem de treure sense por. No per tirar-les a la cara de ningú. Sinó per fer-mos-ne conscients tots. I esser conseqüents.

B.- Ben lligada a la pràctica deficient de la celebració del sagrament, hi tenim una comprensió del pecat pentura encara més deficient. Una noció de "pecat" relacionada amb "esser educat", amb costums, amb el compliment de ritualismes mig supersticiosos, amb el manteniment d'un "ordre" que ha de conservar cada cosa (i cada persona, que és pitjor) al "seu lloc",..... mentre l'Evangeli entén el pecat en relació a l'exercici (o el no exercici) de l'Amor i de l'Esperança, de la llibertat, del respecte, del compromís, amb el creixement personal i comunitari,

C.- El Concili va dur l'aclariment a nivell de doctrina; que un nou ritual havia de traduir a la pràctica oferint distintes maneres de celebrar el sagrament. Però aquest ritual nou va estar perdut, Déu sap per quines encletxes, devers deu anys.

Malgrat tot, va arribar a sortir; i el sagrament del Perdó pot fer-se individualment i comunitàriament. Amb absolució col·lectiva sempre que no hi hagi prou confessors per atendre *degudament* als penitents, un a un.

Si Roma havia arribat a dir la seva paraula, pareixia que no quedava sinó avançar pel camí obert. Idò no. Si no es pot negar la doctrina, es discutirà l'oportunitat (encara que només per part d'un grupet tant petit com agressiu). Lo que els importa és promoure polèmica. I situar-la a un punt fals: celebració personal o celebració comunitària.

Punt fals, perquè no és per aquí el problema. Això ho sabem tots. El problema l'hauréem de cercar ben al bessó mateix del sagrament del PERDO. I en la comprensió de lo que és PECAT. Noció de pecat que només podem entendre a la llum del coneixement i de l'amor d'un Déu que és PARE, i Pare no sols meu, sinó NOSTRO.

Causes que necessitam reflexionar. Perque d'un sagrament ni en podem "passar" ni fer-ne mac de bassetja per tirar al cap de ningú.

Miquel Mulet Coll

m'han dit

Hem sentit a dir que per Pina hi ha un poc de renou per mor des coloms "butxes". Resulta que un grup d'aficionats en aquest deport han "invadit" es poble i tenen un grup de colomers. Això no tendria res de particular si es limitassin a fer volar els seus animalets, però ara volen que tots els altres pineros tenguin els seus coloms ben tancats. S'ambient que hi havia per allà s'altre dia no era d'allò més agradable, sobretot quan havien rebut una sèrie de cartes d'una Societat de coloms que els "obligava" a tenir els seus coloms ben tancats. En Tià, es ferrer, i altres, no estaven gens satisfets, i els seus comentaris no són per reproduir aquí.

Més fotut és lo que sentírem: que davant es portal d'un d'aquests colomistes hi tiraren un parell dels seus coloms morts. Aquesta violència és molt trista. Ses autoritats han hagut de tenir una xerradeta amb qualcú de per Pina. Com deia un, ses espases estan enlaire, i no haurien de caure damunt ningú.

I què en fa d'estona que no hem sentit a dir res d'es Municipal. I ell deu dir que encara no hi importava avui, perquè mos digueren que ell havia dit que a principis d'any li baixaren es sou un 10 % més o manco. Si és perquè ara han de pagar es sou an es Secretari, es Municipal deu pensar que no feia tanta falta com deien.

Es mes passat, badant bé s'orella bona, sentírem un parell de pastors que se queixaven de que esquitxassin ses voreres per matar s'herba, perquè perillava que hi quedàs qualque ovella, i de fet devers Sa Novella se'n morí qualcuna. Però fa un parell de setmanes que es pagesos van fora corda, i amb motiu. Ara resulta que per matar sa cugula, maten es blat i tot. S'organisme que ha subvencionat aquest producte s'ha lluit. Sentírem un caçador que passava pena pes conills, que no sabia què haurien de menjar. Bromes apart, és molt trist lo que ha passat. I es pagés, com que està escalivat de moltes altres vegades, no veu clar que l'indemnitzin com toca.

que diuen

Aquest mes, paraula, no volíem parlar de cap dels comentaris que hem sentit referents a sopars i dinars, perquè sempre estam a lo mateix. Però és que no pot ser, de cada vegada n'hi ha més. Fins ara eren generalment "institucions" es que sopaven (Ses Maioles, Caçadors, Pares, futbol,...) però ara ja és tothom; uns amb s'escusa de veure es futbol es dissabtes, altres per fer un claper, altres per arreglar un camí, altres per treure ses serments de sa vinya, ... Hi ha una caseta devers Es Rafalet que ja fa sa competència a sa d'es Cossiers (que, per cert, no sopen ja fa molt).

Sa nova Junta des caçadors no va molt animada. Han fet una reunió ja, i no hi hagué sopar. Es ros diu que ses porcelles de s'altre ros enguany no van molt bones, són com es seu xot, que casi se va morir. Això sí, mos digueren que sa reunió fou ben moguda, i que hi hagué discussions entre pagesos i caçadors; això va bé, sempre que arribin a un acord, que no sé si hi va esser.

Fa un parell de mesos que sentim parlar d'un altre grup que es comença a moure i a reunir-se amb eficaçia: mos referim an es jubilats. Cada horabaixa s'anima una bona reunió, jugant a "ramiro" i parlant d'excursions, qualque sessió de cine, i fins i tot qualque dinar (aquests dinars solen esser més "fluixets" que els altres).

Sentírem a un fora poble que s'aturà a Sa Plaça que demanava si allò era Algaida o "s'Avenida" de Ciutat, tants de Bancs va veure.

S'altre dia mos digueren que per dins Ca'n Caragol hi havia una guarda de xots; eren quatre o cinc que duien un bon xot cada un, i entre tots en duien un de mort i pelat, que s'havien de menjar, i que tiraren per damunt es taulell. Menos mal que quan el deixaren dins es cotxo el tancaren perquè no l'haurien trobat.

Un sord.

CASTELLITX

Pel juny de l'any passat la Parròquia anunciava que s'havien de fer unes obres a l'església de Castellitx. D'això fa molt de temps i no s'ha fet res. Com que s'acosta el dimarts de Pasco i quan anem a La Pau molta de gent es demanarà què ha estat d'aquesta obra, sembla oportú recordar lo que es deia llavors i lo que s'ha fet mentrestant.

L'informe dels tècnics que, en companyia de la Delegada del Ministeri de Cultura i del Director del Museu de Mallorca, revisaren l'estat de l'edifici de Castellitx contenia les següents conclusions:

- 1.- Es urgent apuntalar la part de l'absis que amenaça ruina.
- 2.- S'ha de retirar el retaule, que quedaria destruït si la volta caigués.
- 3.- S'ha de restaurar el retaule, ja que el seu estat és delicat.
- 4.- S'han de reforçar les parets que, pel pas del temps, per un moviment dels fonaments o per altres causes, estan en perill.
- 5.- S'ha de fer una revisió general del bigam i de la teulada.

El pressupost que es va preveure per aquesta obra era d'uns 8.000.000 de pessetes (3 milions per restaurar el retaule i 5 milions per l'altra obra).

Els representants de l'Ajuntament, del Bisbat i de la Parròquia que assistiren a la visita varen treure la impressió que, davant la urgència que assenyalaven els tècnics, l'obra es tramitaria en breu temps. El Bisbat, com a propietari, va sol·licitar immediatament del Ministeri de Cultura una subvenció per a la restauració i l'Ajuntament va consignar dins el pressupost dues-centes mil pessetes, quantitat gairebé simbòlica dins el total, però que significava una prova de bona voluntat i de desig de salvar Castellitx.

La primera passa era retirar el retaule i quan els tècnics vengueren a fer-ho es trobaren que no ho podien intentar amb un mínim de seguretat. De fet, desmuntar-lo és la primera fase de la restauració i com que aquesta restauració i el pressupost consegüent no estaven aprovats oficialment es va haver de deixar tal com estava.

Posteriorment s'ha notificat a l'Ajuntament que està incoat l'expedient de nomenament de conjunt històric-artístic de Castellitx i que per tant no hi ha cap impedi-

ment legal per concedir-li subvencions oficials.

L'Ajuntament ha insistit davant la Delegació de Cultura del perill que amenaça Castellitx basant-se en l'informe dels seus propis tècnics. Hi ha la promesa d'insistir en la petició que es va fer a Madrid, però cap seguretat de que la subvenció arribi prest.

Aquesta és la situació. Evidentment, ni l'Ajuntament ni el Bisbat estan en condicions de fer-se càrrec d'una obra d'aquesta envergadura. Tot depèn de la resposta que des de Madrid es doni a la sol·licitud que hi ha cursada i mentrestant el perill d'un desastre irreparable a Castellitx existeix.

Enguany sembla que la cerimònia religiosa s'haurà de fer al porxo, el dimarts de Pasco i els diumenges del mes de Maig; no és una cosa decidida definitivament, però potser sigui lo més oportú per no arriscar-se a una desgràcia que ningú no vol.

Aquesta és la pica que ara fa un any va desaparèixer de Castellitx.

ES SAIG ha rebut i té en depòsit la quantitat de 25.000 pessetes que entregarà a la persona que doni indicis que permetin la recuperació de la pica.

Cal esser humans abans que polítics.

En el plenari celebrat dia 25 de març, en Macià Oliver va entrar com a regidor de l'Ajuntament en substitució de n'Andreu Gelabert que va dimitir el passat mes de febrer.

Possiblement, la dimissió de n'Andreu no hauria estat necessària si el funcionament del nostre Ajuntament fos normal i no hi hagués tantes ganes de protagonisme i de fer la punyeta.

N'Andreu Gelabert es va posar malalt pels mateixos dies en que s'havien d'aprovar alguns punts on feia falta la majoria absoluta: El pressupost per a 1982, la contractació de l'arquitecte municipal i de l'assessor jurídic. El grup d'Independents, per tant, en aquells moments sols disposava de cinc regidors, els faltava un vot per poder tirar endavant aqueste punts. La UCD es va aprofitar de les circumstàncies i, en lloc de negociar va aturar la contractació de l'arquitecte i de l'assessor jurídic. El pressupost es va aprovar perquè si no, previsiblement algún membre d'UCD hagués romput la disciplina de vot i això hauria creat problemes o escissions dins el grup.

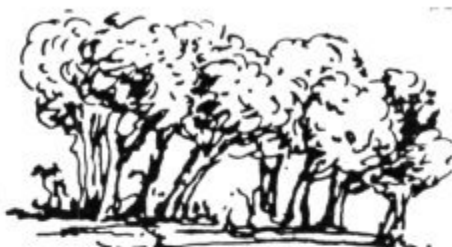
N'Andreu Trinxet en un acte de responsabilitat, quan va veure que els centristes se n'aprofitaven de la seva absència per a colapsar la gestió municipal, va decidir presentar la seva dimissió al Batle. El fet que no es contractassin ni l'arquitecte municipal, ni l'assessor jurídic, aturava les passes que durant tres anys s'han donades per tal de controlar d'una forma definitiva, el desgavell urbanístic que Algaida pateix.

Per moltes desavenències polítiques que hi hagi entre diferents persones, abans hi ha unes relacions humanes que no es poden oblidar. N'Andreu (Gelabert) no es mereixia que li fessin un despreci com el que li van fer els regidors d'UCD quan va presentar la seva dimissió: per començar, no hi va haver cap regidor d'UCD que assistís al plenari. Qualcún d'ells va preferí prendre la fresca a plaça. Però el despreci no va acabar aquí. Després, han volgut impugnar el plenari per dos motius: el primer, per falta de quorum (és clar, no hi van anar) i el segon, perquè la carta de dimissió no estava degudament registrada. Com si aquests fossin motius suficients perquè un regidor no pugui dimitir! Tot això políticament és poc elegant i humanament és de poc respecte.

No podem oblidar en cap moment que de tot això, el que en surt perjudicat és el poble. Hi ha una dita popular que diu: "mentres nuen no fan corda" i pareix esser que a Algaida s'ha nuat molt. L'Ajuntament no és un parlament on s'han de fer grans discussions sinó que és un lloc on s'ha de fer feina i n'hi ha molta! Si bé és veritat que el grup IA no ha governat tan bé com molts esperàvem i desitjàvem; també és veritat que la UCD no ha sabut esser oposició. L'únic que ha fet ha estat criticar, sense tenir en compte que també ells són ajuntament i el que l'ajuntament ha de fer, és aconseguir que el poble vagi endavant, res més. Esperam que aquest any sigui millor i desitjam bona sort en al nou regidor Macià Oliver.

Pina

Segons informacions recollides en cercles pròxims a alguns regidors de s'Ajuntament d'Algaida, pareix ésser que aquest "pressupost autonòmic" concedit a Pina enguany per un import de 2.000.000 de pessetes no serveix per fitxar un precedent a fi de que des d'ara sigui concedit cada any a Pina; podria ésser molt bé que un futur Consistori d'Algaida no el concedís, i això suposaria una passa enrera respecte a s'avanç aconseguit en matèria econòmica i autonòmica, molt important i significativa sobretot ara que hi ha una explosió i consolidació de ses autonomies a tot s'Estat Espanyol.

Un des punts que potser ajudaria a consolidar aquesta autonomia seria que a Pina hi hagués una Associació de Veïns que es fes responsable de s'administració i distribució racional d'aquest pressupost, ja que per ara és responsable es regidor de Pina Toni Oliver. Però, què succeiria si a unes properes eleccions no sortís elegit cap regidor de Pina que mos representàs? Llavors seria segur que no mos concedirien es pressupost, encara que els assumptes de Pina, estassin a càrrec d'un regidor d'Algaida. Ara bé, si a Pina hi hagués una Associació de Veïns, amb una personalitat jurídica pròpia, llavors sí que podria ésser que s'Ajuntament d'Algaida donàs es pressupost a aquesta Associació per que l'administràs baix de sa seva supervisió.

Amb això que hem exposat volem cridar s'atenció de tots es pineros, joves i no tant joves, damunt s'importància present i futura que per Pina té una Associació de Veïns com òrgan de representació dels interessos des pineros davant s'Ajuntament d'Algaida o allà on sigui, per lo que suposa dèntitat amb personalitat jurídica pròpia.

Voldríem que aquests raonaments servissin per despertar d'aquesta espècie d'adormiment que hi ha entre es pineros davant es problemes que mos afecten a tots. Es qüestió de passar d'aquesta postura passiva o criticadora, que és sa més còmoda, de xerrar i criticar ses actuacions de persones que fan o intenten fer qualque cosa en benefici des poble i de tots es pineros a una postura de fets i realitats oferint sa seva col·laboració per poder resoldre entre tots es nostros problemes, en benefici de Pina, de noltros mateixos i des nostros fills.

S'ha presentat una nova allegació a ses Normes Subsidiàries per part d'en Pere Mulet que consisteix en una proposta de fer urbanitzable una segona línia de trasts situats darrera ses edificacions que hi ha a sa carretera de Sineu a s'entrada de Pina en venir d'Algaida. Si s'aprovàs aquesta proposta, es compromet a fer donació a Pina d'unues dues quarterades situades seguint sa vorera des camí de sa Casa Nova i partint de darrera aquests solars; aquest terreny es destinaria a camp de futbol i instal·lacions poliesportives.

Xesc Oliver

הנהגות אלו הן חלק מהתוכנית הכלכלית והחברתית של ממשלת ישראל, ויש להן תוקף חוקי. לכן, עלינו לציית להן ולתמוך בהן. זהו דבר חשוב ונכון. מודה, יושב ראש המועצה.

ESTÁ CLAR!!

Durant el mes de març s'han produït es següents resultats per lo que respecta a s'equip de Preferent.

El Petra, encara que vengués amb ganes de guanyar an es colista, va perdre per 3-2. Això tal vegada va fer renèixer un poc d'esperança a tots es bons aficionats; però tot va quedar en no res; es demés resultats d'aquest mes han acabat d'enfonsar l'Algaida a Primera Regional. Es va perdre dins Lloseta per 2 - 0 i s'empatà tan sols amb l'Alaró, 1-1, dins es Porrassar. Lo d'Artà ja va esser massa: 7-0 i, lo que és pitjor, fora casa.

Dotze persones de l'Algaida es desplaçaren a Artà; seria un número que estaria bé si es tractassin de seguidors, però no: onze jugadors i s'entrenador Miralles varen formar l'expedició, culminant tota una desorganització, inuisciplina i falta d'escrúpuls propis de ses persones que un dia es comprometen i per això mateix un altre dia es descomprometen, deixant penjats a tots es que per ventura amb menos moral i més cansats tenen un mínim d'amor propi per afrontar fins a ses darreres conseqüències es seu compromís.

Ja sabem que sa situació amb què es va començar sa temporada no era sa millor per assegurar un bon paper, cosa que tampoc se pretenia. Es compromís des mateixos jugadors era únicament aguantar i defensar es colors de l'Algaida, cada un dins ses seves possibilitats. Només vull dir una cosa ben fort i clar: cadascú que aguant es seu ciri!

S'equip de juvenils, dins ses seves possibilitats, continua amb sa seva regular campanya, fermant sobretot es resultats dins es Porrassar o recuperant a fora es pocs punts que se perden. Actualment van classificats de la mitat per avall, però amb esperances d'acabar sa lliga sense problemes. Es resultats des mes de març han estat aquests:

Alaró - Algaida	1-0
Algaida - Sant Jaume	3-2
Villafranca - Algaida	2-0

Sa Talaieta va a més, sobretot en so sentit de jugar millor a futbol. Llástima que es millors partits els facin fora des Porrassar. Però de totes maneres dins Algaida se treuen millor que a principis de Campeonat. Hem de destacar, lamentablement, sa forta lesió des mïster Toni Mudoy que se va rompre un peu i que haurà d'estar en es "dique seco" una bona temporada. Tranquil i a curar-te aviat!

CICLISME

Tots es diumenges i a partir de les nou des dematí, es Poc a poc en marxa. Sa sortida és davant Can Caragol, i a fer cames. Només tenim un dubte que mos han tramés integrats des club: que s'hauria de dir "Via a via", perque n'hi ha qualcun que agafa una velocitat que contradiu es nom des club.

Per enguany es preveuen diferents proves a Algaida reservades als més professionals. La primera, a la primaria de maig i organitzada per Sa Talaieta.

Joan Trobat

Noticiari

ALPIRA

Fa poc temps, concretament el mes de febrer, la Cooperativa ALPIRA va formar una nova secció: es tracta de la secció de carn que ja compte amb un elevat número d'associats. Aquesta secció s'ha creat aprofitant la cessió feta per l'Ajuntament de Palma d'un local en el nou escorxador a la Unió de Cooperatives del Camp Mallorquí, de la qual forma part ALPIRA juntament amb set cooperatives més.

D'aquesta manera ALPIRA pretén estendre l'activitat cooperativista dins Algaida i beneficiar els socis eliminant l'intermediari dins la comercialització dels productes càrnics així com una possible monopolització de la carn dins Mallorca. Amb aquests sistemes és com si els socis de la Cooperativa duguessin els seus animals a vendre directament an el carnisser, ja que són els carnisseros els qui adquireixen casi tota la carn comercialitzada per la Cooperativa. Els carnisseros han vist amb bons ulls aquest oferiment fet per la Unió de Cooperatives.

Totes les despeses que hi ha, com per exemple els de l'escorxador, es cobreixen amb els productes secundaris com són les pells i butzes.

La forma de compra que fa la Cooperativa va d'acord amb la quantitat i pes dels animals, la qualitat que demanen els consumidors de la carn. Per tant és important que el soci agafi consciència de que és necessari produir animals de bona qualitat perquè repercutirà en millors beneficis per ell.

Les espècies que comercialitza la Cooperativa són la bovina, porcina i ovina. Les entregues efectuades per la Cooperativa d'Algaida han donat bastants bons resultats, i és d'esperar que les remeses aniran en augment.

ESQUITXADA

El balanç de la terra tractada amb el líquid I P 50 flo, subvencionat pel Consell Interinsular és d'unes 105 quarterades dins el nostre terme municipal; aquest líquid, que teòricament era per combatre les herbes de fulla estreta, ha tengut uns resultats desastrosos ja que ha afectat els sembrats amb unes pèrdues quantioses. La Cambra Agrària Local està fent les diligències oportunes per aclarir les causes d'aquest lamentable fet.

TERCERA EDAT

Els jubilats d'Algaida ja tenen formada una directiva per anar posant en pràctica un caramull de projectes que es troben a punt d'enforar. Es mes qui ve vos ne parlarem; al manco de qualcun. Avui només tenim lloc per donar-vos a conèixer els componets de la Junta Directiva:

President: Bartomeu Munar Sastre.

Secretari: Bernat Fullana Garcias.

Tresorer: Bernat Sitjar Barceló.

Vocals: Joan Garcias Oliver; Pere Janer Capellà; Guillem Gelabert Oliver; Antoni Oliver Pujol; Antoni Ramon Marí; Apollònia Oliver Bibiloni; Maria Jaume Pascual; Apollònia Pou Oliver; Rosa Tomàs Talet.

Les desitjam encert en la seva tasca.

SETMANA SANTA

El programa dels actes de la Setmana Santa el trobareu al Calendari de la Parròquia que es va repartir a principis d'any.

Vos recordam que començarem amb la benedicció dels rams el diumenge dia 4 davant el Teatre.

(ve de la darrera pàgina)

Quines són ses malalties més característiques d'es nostre poble?

Una d'elles eren ses malalties de pit, però avui sa tuberculosi ja no és un problema gràcies als medicaments. Avui són més freqüents es problemes de cor per exemple. A Algaida hi ha molt de reuma, degut al clima tan humit. A s'hora de diagnosticar a un malalt, ajuda molt es fet de conèixer els antecedents familiars.

En tot aquest temps, haurà viscut anècdotes interessants. Mos ne podria contar qualseuna?

Sí, n'he viscudes moltes. Ara record que un vespre, per Sant Jaume, va venir una dona a dir-me que es seu homo estava cansat de roegar un supositori, i no el podia acabar de cap manera.

Un altre cas que record molt bé, i fa molts d'anys, és el d'una parella, pare i

filla, ella tenia molèsties, i quan vaig dir que allò se solucionaria després de sis o set mesos, perquè era un embarç, pensant que eren matrimoni, es que resultà esser son pare de s'allota quasi me va pegar.

N'hi ha moltes més, però una cosa molt freqüent, i que encara avui me fa riure, són ses dones que no me volen dir s'edat, quan he d'omplir un document que m'ho demana.

Per acabar, si vol afegir qualque cosa.

No, només voldria dir que si qualque vegada he "mossegat" a qualcú, sol esser perquè no ha seguit ses meves ordres: o s'aixeca abans d'hora i torna a recaure, o jeu destapat, ... i quan un recepta una cosa, sempre té una motivació, no és un capritxo. Pel demés, he de dir que sempre m'he trobat bé entre vltros.

Gràcies.

Joan Mulet Cerdà

SOCIETAT DE CAÇADORS

El mes passat vos comunicàvem l'elecció d'en Francesc Antich "Mora" com a president de la Societat de Caçadors d'Algaida. Ampliant la notícia, avui vos transcrivim la llista completa dels altres membres que formen la nova Junta:

Vicepresident: Jaume Falconer Gelabert.

Secretari: Sion Mut Trobat.

Tresorer: Joan Mulet Cerdà.

Vocals: Joan Fullana Vanrell.

Miquel Blascos Palomina.

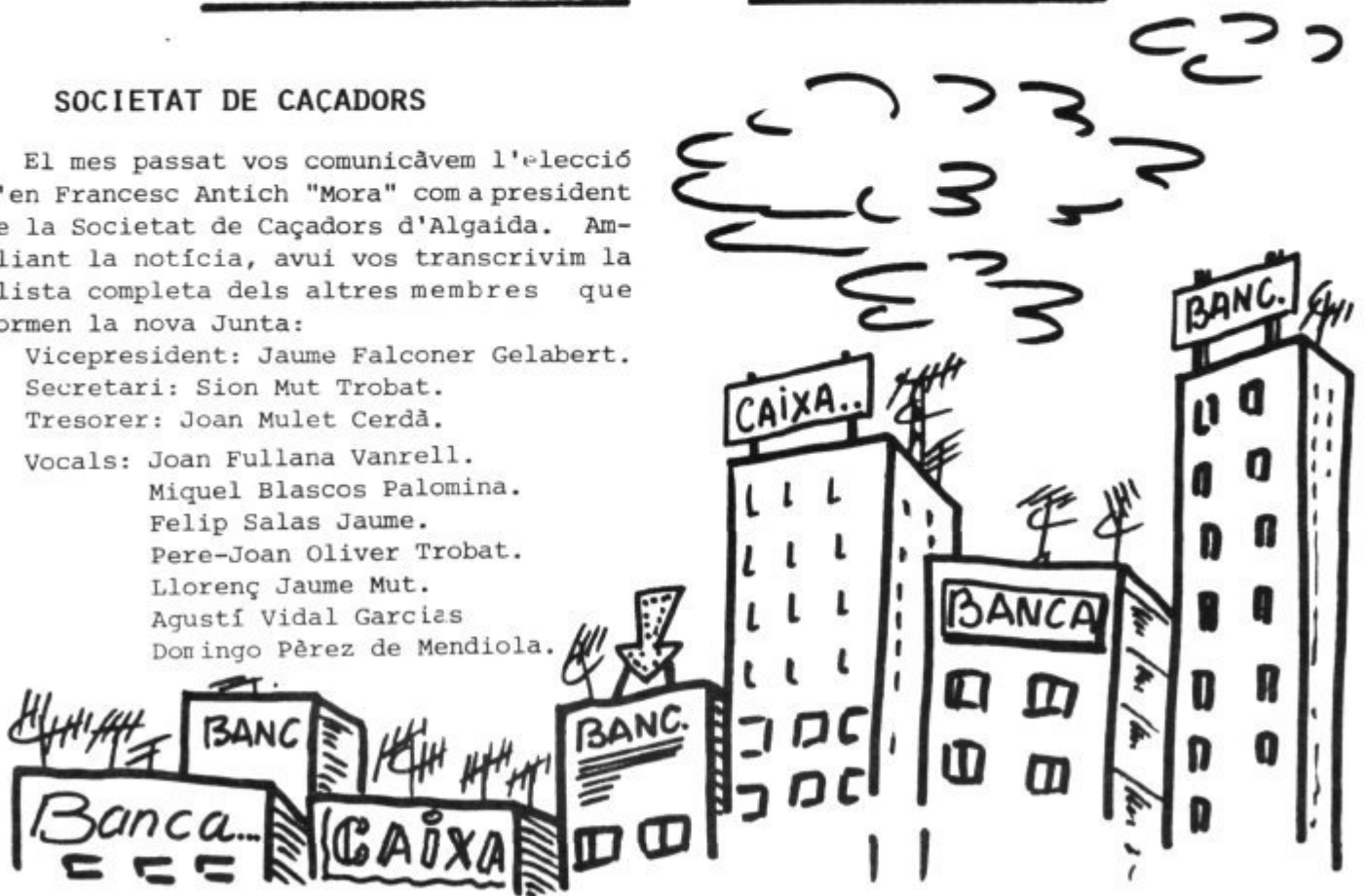
Felip Salas Jaume.

Pere-Joan Oliver Trobat.

Llorenç Jaume Mut.

Agustí Vidal Garcias

Domingo Pèrez de Mendiola.

REDÉU QUE N'HI HA DE BANCS AN AQUEST POBLE!

N'HI DEU HAVER DE DOBLERS.....

una xerradeta amb...

Don Joan Pizà Simonet, o simplement Don Joan; tothom sap qui és Don Joan, no cal afegir-hi darrera "es metge". És una persona que mos ha vist créixer a tots i sofrir a sa majoria en un moment o s'altre de sa nostra vida. És un home molt nerviós, molt fumador (això va bé pels seus malats fumadors, perquè si no és necessari, no sol privar-los de fumar); sa gent diu que a vegades "mossega", però a continuació és sa persona més servicient que hem conegut com a metge, i que no deixa de visitar al malalt fins que està bo de tot. És molt freqüent es comentari de que "l'enyorarem" quan se'n vagi.

Avui l'hem trobat dins es llit, degut a un petit problema a una cama que l'ha tengut immobilitzat un parell de setmanes, i això fa que estigui un poc més nerviós que de costum, però amb tota amabilitat es presta al diàleg.

Quants anys fa que està a Algaida?

A principis d'es mes qui ve en farà 39. Quan vaig acabar sa carrera vaig quedar a l'Hospital de Sant Pau, a Barcelona, dos anys, i després vaig venir per un parell de mesos (En Sanxo, es metge d'aquí, me va cridar), però hi he quedat fins avui. Record que a Barcelona, a l'Hospital, dúiem "traje" i coll enmidonat, i ara pens que devia esser molt incòmode, però un quan és jove ho soporta tot.

Deu haver conegut bastants de col·legues en tant de temps.

Bastants. En aquest moment record a Don Guillem Verger, En Pons, Don Llorenç, Don Sion, En Mínguez, i darrerament, ses metgeses Na M. Antònia Salas, Pascual, altra vegada Na Salas, Na Carme Cortés, Na Marta i s'actual, Margarita González. A lo millor en deix qualcun.

Sa feina de metge de capçalera de poble, deu haver canviat molt.

Es per l'estil, però hi ha més medis, sobretot de locomoció; pensa sa diferència que hi ha d'anar a Pina o Randa en bicicleta o en cotxe. Hi ha molt manco foravilés, sa gent ha vengut cap an es poble, sobretot si estan malalts. En quant a medicaments també ha canviat, però quan vaig venir ja hi havia ses sulfamides, i això era un gran avanç.

Don Joan Pizà.

I sa mentalitat i s'actitud de sa gent davant es metge, ha canviat?

Sa gent segueix igual: té por fins que sap què té. Quan sap quina és sa seva malaltia, només sa tranquil·litat que agafa, fa que millori molt, sempre, és clar, que no sigui una cosa greu.

Sa seva feina, ha anat en augment o s'ha tornat més lleugera?

Hi ha molta més feina, degut an es seguro, i sa gent sa cuida molt més. Però, repetesc, gràcies als medis de locomoció és més fàcil. De totes maneres quan hi ha una epidèmia, de grip per exemple que és molt freqüent, es metge se mata de córrer.

Considera que Algaida és un poble amb bona salut?

No puc comparar perquè sempre he estat aquí, però és un poble amb molts de malalts i sèrios; sobretot al començament, hi havia molts de tuberculosos, era un foc important, i era normal veure morir un parell o més persones joves cada any.

segueix a la plana anterior)